

ประกาศกรุงเทพมหานคร
เรื่อง ผลการคัดเลือกบุคคล

ด้วย ก.ก. ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ อนุมัติหลักเกณฑ์ การคัดเลือกบุคคลและการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไปและประเภทวิชาการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยให้นำ หลักเกณฑ์การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภท ทั่วไป) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ สำหรับตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา ตามมติ ก.ก. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งได้กำหนดให้กรุงเทพมหานครพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมิน เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามที่ ก.ก. ได้กำหนดตำแหน่งไว้แล้วในอัตราส่วน ๑ ราย ต่อ ๑ ตำแหน่ง มาใช้กับ การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ

กรุงเทพมหานครได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ที่ขอรับการคัดเลือก พร้อมทั้ง เค้าโครงเรื่องของผลงานที่จะส่งประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ปรากฏว่ามีผู้ผ่าน การคัดเลือก ดังต่อไปนี้

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งปัจจุบัน (ตำแหน่งเลขที่)	ตำแหน่งที่ได้รับ การคัดเลือก (ตำแหน่งเลขที่)	ส่วนราชการ/หน่วยงาน
๑.	นายชเลวัน ภิญโญโชติวงศ์	นายแพทย์ชำนาญการ (ตำแหน่งเลขที่ รพจ. ๑๕๕)	นายแพทย์ ชำนาญการพิเศษ (ด้านเวชกรรม สาขาอายุรกรรม) (ตำแหน่งเลขที่ รพจ. ๑๕๕)	กลุ่มงานอายุรกรรม กลุ่มภารกิจด้านบริการ- ตติยภูมิ โรงพยาบาลเจริญกรุง- ประชารักษ์ สำนักงานแพทย์

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายภัทรุทธิ์ ทรทรานนท์)
ปลัดกรุงเทพมหานคร

คุณสมบัติของบุคคลที่ขอรับการคัดเลือก

ข้อมูลของผู้ขอรับการคัดเลือก นายชเลวัน ภิญโญโชติวงศ์

เพื่อประเมินบุคคลในตำแหน่ง นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ (ด้านเวชกรรม สาขาอายุรกรรม) ตำแหน่งเลขที่ รพจ.155

หลักเกณฑ์การคัดเลือก	ข้อมูล
<p>1. การพิจารณาคุณสมบัติของบุคคล</p> <p>1.1 คุณวุฒิการศึกษา</p> <p>1.2 ประวัติการรับราชการ</p> <p>1.3 มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งและการปฏิบัติงานตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งหรือได้รับยกเว้นจาก ก.ก. แล้ว</p> <p>1.4 มีระยะเวลาขั้นต้นในการดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะคัดเลือก</p> <p>1.5 มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (ถ้ามี)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - แพทยศาสตรบัณฑิต - วุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม สาขาอายุรศาสตร์ - วุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม อนุสาขาอายุรศาสตร์โรคระบบการหายใจและภาวะวิกฤตโรคระบบการหายใจ - อายุราชการ 9 ปี 5 เดือน (ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2551 ถึงวันที่ 14 ธันวาคม 2560) - ดำรงตำแหน่งในระดับชำนาญการ เป็นเวลา 6 ปี 4 เดือน (ตั้งแต่วันที่ 15 สิงหาคม 2554 ถึงวันที่ 14 ธันวาคม 2560) - ดำรงตำแหน่งในสายงานแพทย์ เป็นเวลา 9 ปี 5 เดือน (ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2551 ถึงวันที่ 14 ธันวาคม 2560) - ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม เลขที่ 26477
<p>2. การพิจารณาคุณลักษณะของบุคคล</p> <ul style="list-style-type: none"> - ต้องได้คะแนนรวมที่ผู้บังคับบัญชาประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 <p>3. อื่น ๆ (ระบุ)</p> <p>.....</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ได้คะแนนประเมิน ร้อยละ 92

เอกสารแสดงผลงานที่จะส่งประเมิน

ชื่อผู้รับการประเมิน นายชเลวัน ภิญโญโชติวงศ์

ตำแหน่งที่จะขอรับการประเมิน นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ (ด้านเวชกรรม สาขาอายุกรรม)

(ตำแหน่งเลขที่ รพจ.155)

1. ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

ชื่อผลงาน ความชุกและปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดวัณโรคคือยาหลายขนานในผู้ป่วยวัณโรค
ที่มารับการรักษาที่โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

ช่วงระยะเวลาที่ทำผลงาน 1 มกราคม 2558 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2560

ขณะดำรงตำแหน่ง นายแพทย์ชำนาญการ (ด้านเวชกรรม สาขาอายุกรรม) กลุ่มงานอายุกรรม
กลุ่มบริการทางการแพทย์ โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ สำนักงานแพทย์
(มติ ก.ก. ครั้งที่ 9/2559 เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2559 และมติ อ.ก.ก. สามัญ
ข้าราชการสามัญ ครั้งที่ 3/2560 เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2560 ปรับปรุง
กรอบอัตรากำลังและการกำหนดตำแหน่งเป็น กลุ่มงานอายุกรรม
กลุ่มภารกิจด้านบริการตติยภูมิ) กรณีดำเนินการด้วยตนเองทั้งหมด กรณีดำเนินการร่วมกันหลายคน รายละเอียดปรากฏตามคำรับรองการจัดทำผลงานที่เสนอขอประเมิน
ผลสำเร็จของงาน (ระบุความสำเร็จเป็นผลผลิต หรือผลลัพธ์ หรือประโยชน์ที่ได้รับ)จากการศึกษาผู้ป่วยจำนวน 1,173 ราย พบว่ามีความชุกของเชื้อวัณโรคคือยาหลายขนาน
จำนวน 40 ราย แบ่งได้เป็นเชื้อคือยาแบบหลายขนานปฐมภูมิ จำนวน 17 ราย และเชื้อวัณโรคคือยาหลายขนาน
แบบทุติยภูมิ จำนวน 13 ราย ความชุกของวัณโรคคือยาแบบหลายขนานปฐมภูมิ และแบบทุติยภูมิ ร้อยละ
3.11 และ 12.62 ตามลำดับ ส่วนยวัณโรคที่พบว่ามีฤทธิ์ยามากที่สุด คือ Isoniazid พบว่ามีเชื้อคือต่อยา
ดังกล่าว ร้อยละ 14.5 และยา Streptomycin ซึ่งพบว่ามีเชื้อคือยาถึงร้อยละ 10.9ส่วนปัจจัยเสี่ยงที่พบว่าสัมพันธ์กับการเกิดวัณโรคคือยาแบบทุติยภูมิ คือประวัติที่ผู้ป่วย
เคยได้รับการรักษาวัณโรคมามาก่อนหน้านี้ ปประวัติการติดเชื้อ เอช ไอ วี และอายุของผู้ป่วยที่มากกว่า 45 ปี
ประโยชน์ที่ได้รับจากผลของการศึกษาสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการวางแผนในการรักษาผู้ป่วยวัณโรค
โดยผู้ป่วยที่มีประวัติความเสี่ยงที่ก่อให้เกิดวัณโรคคือยาจะได้รับการคัดกรองการคือยาด้วยการตรวจพิเศษ
เพื่อช่วยในการวินิจฉัยวัณโรคคือยาได้เร็ว ไม่ต้องรอผลเพาะเชื้อวัณโรคและผลการตอบสนองต่อยา
ซึ่งต้องใช้เวลาประมาณ 2-3 เดือน และให้การรักษาด้วยยาที่เหมาะสมต่อไป เพื่อลดการแพร่กระจายเชื้อ
ไปสู่บุคคลใกล้เคียง

2. ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ชื่อข้อเสนอ โครงการพัฒนางานคลินิกวัณโรค

วัตถุประสงค์และหรือเป้าหมาย

1. ดูแลผู้ป่วยวัณโรคให้ได้รับการวินิจฉัยและรักษาที่เป็นมาตรฐาน เพื่อลดภาวะทุพพลภาพ และลดโอกาสการแพร่กระจายเชื้อโรคแก่บุคคลใกล้เคียง
2. คอยคัดกรองและให้การดูแลผู้ป่วยรวมทั้งเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรกระบบทางเดินหายใจ และวัณโรคปอดให้ได้การวินิจฉัยรวมทั้งการรักษาที่รวดเร็ว
3. ให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลเกี่ยวกับวัณโรค

ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

เปิดคลินิกโรคปอด บริเวณชั้น 2 ตึกอนุสรณ์ 20 ปี โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ เนื่องจากยังมีพื้นที่ที่ไม่มีการใช้งานกว้างขวางพอและสามารถปรับปรุงเพิ่มเติม เพื่อใช้เป็นห้องตรวจรักษาโรค ห้องให้คำปรึกษาทั้งแบบส่วนตัวซึ่งบริเวณดังกล่าวจะมีการแบ่งแยกออกจากบริเวณที่มีการบริการทางการแพทย์อื่น ๆ อีกทั้งมีการจัดระบบระบายอากาศเพื่อลดการแพร่กระจายเชื้อวัณโรคและโรคติดต่อทางระบบหายใจ รวมทั้งมีระบบการจ่ายยาโดยเภสัชกรที่มีความชำนาญบริเวณคลินิกเพื่อลดระยะเวลาในการรับบริการที่โรงพยาบาลซึ่งเป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยลดการแพร่กระจายเชื้อโรค

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ป่วยได้รับการรักษาที่เป็นมาตรฐาน และได้รับความรู้ความเข้าใจในการดูแลตนเอง และบุคคลใกล้ชิดทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการรักษาวัณโรค
2. ลดค่าใช้จ่ายในการดูแลผู้ป่วยวัณโรค และโรคปอดเรื้อรัง และเพิ่มอัตราการรักษาวัณโรคให้หายขาด ซึ่งเป็นหนึ่งในตัวชี้วัดที่สำคัญของโรงพยาบาล
3. ช่วยลดการแพร่กระจายเชื้อวัณโรคแก่เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล
4. เจ้าหน้าที่และบุคลากรในโรงพยาบาลมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัณโรคมากขึ้น